

Jij en de Bijbel

Bijbelverhaal, Sam en Anne, wist je dat, puzzelen en internetten

Abram deed gehoorzaam wat God zei

God vroeg aan Abram weg te gaan uit het huis en de stad waar hij woonde. Stel je voor dat jou dat gevraagd zou worden: wat zou jij dan doen? Dat is niet makkelijk he? Maar Abram deed gehoorzaam wat God zei. Hij riep al zijn knechten. Hij vertelde hen dat ze op reis zouden gaan. Op reis naar een land, dat God voor hem uitgekozen had. Zij moesten er eerst voor zorgen dat alle dieren bij elkaar kwamen. Daarna gingen ze op weg. Abram, zijn vrouw Saraï, zijn vader, enkele familieleden – waarvan zijn neef Lot er een was –, zijn knechten en heel veel dieren. Het was een heel grote stoet. God bracht hem in een heel mooi land, het land Kanaän. Dat zou nu voor hem en zijn kinderen zijn. Maar er woonden al zoveel mensen. Hoe moest dat nu? Maar een engel stelde hem gerust door te zeggen, dat God het land echt aan hem en zijn kinderen zou geven. Abram was heel blij en wilde God laten zien dat hij echt dankbaar was. Hij bouwde een altaar en bracht een offer om God te danken voor al zijn goedheid. De mensen in het land zagen dat Abram anders was dan zij. Hij diende een God die goed voor hem zorgde. Abram werd heel rijk, zijn dieren waren bijna niet meer te tellen. Ook Lot kreeg veel dieren. Ze konden niet meer dicht bij elkaar blijven wonen. Want er was niet genoeg gras voor al die dieren. De knechten van Abram maakten ruzie met de knechten van Lot. Dat was niet goed. Abram zei tegen Lot: "ruzie maken is niet goed, we moeten maar niet bij elkaar blijven wonen. Kies jij maar waar je wilt wonen". Lot had Abram moeten laten kiezen, want God het land aan Abram beloofd, niet aan hem. Lot wilde alleen maar lekker veel gras voor zijn dieren. Hij koos een stuk waar dat groeide en waar veel water was. Lot dacht er niet aan dat hij daar bij mensen ging wonen die God helemaal niet wilden gehoorzamen. Mensen die veel slechte dingen deden. Abram was nu alleen met zijn vrouw Saraï. Hij had geen kinderen. Maar God had hem toch kinderen beloofd? Saraï zei tegen hem, mijn slavin Hagar mag ook jouw vrouw zijn, dan krijgen we misschien wel een kind. Dat was wel raar. Maar zij dacht: Hagar is van mij, en als zij een kind krijgt zal dat ook van mij zijn. Abram vond dat goed, maar God had niet gezegd dat het zo moest. Zou God niet doen wat Hij beloofd heeft? Dat lezen jullie de volgende keer.

N.D.

Het regende pijpenstelen. Sam en Anne bleven maar naar buiten kijken of het droog werd. "Kunnen jullie geen puzzel maken?" vroeg mama, die brood aan het bakken was. "Nee, wij willen naar buiten" mopperde Anne. Maar toen gebeurde iets onverwachts. Terwijl zij voor het raam stonden, kwam er een eekhoortje uit het bos naar de voedertafel voor de vogels. Af en toe stond hij stil, keek even om zich heen, en ging dan snel weer verder.

"Kijk eens, mama," riep Sam, "wat een mooie eekhoorn!" En hij was inderdaad mooi, met zijn roodbruine vacht en zijn lange dikke staart. Zijn ogen glinsterden en zijn oortjes stonden recht omhoog. Hij wilde bij het pindarekje komen, dat aan de voedertafel hing.

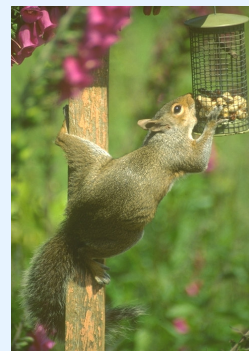

Eerst probeerde hij langs de paal van de tafel omhoog te klimmen, maar dat lukte hem niet. "Wat doet ie nou?" vroegen Sam en Anne zich af. Met een handig sprongetje belandde hij in een lage boom, sprong uit die boom op de waslijn, en rende daar over-

heen tot hij op de tafel kon springen. In twee tellen had hij een lekkere pinda opgepeuzeld. Daarna ging hij rechtop op de tafel zitten, met een pinda tussen zijn voorpoten. Dat was leuk! Maar ineens blafte de hond van de buurman. Weg, eekhoortje! Jammer was dat.

Wat later wilde Anne weten waarom eekhoortjes zo dol op pinda's zijn. "Er zit veel gezonds in", vertelde mama, "zo krijgen ze weer snel energie. Dat is belangrijk aan het eind van de winter, wanneer hun voorraad eikels op is, of als zij vergeten zijn waar zij ze in de herfst wegstopten".

Mama stelde ook een vraag: "Weten jullie of er ook eekhoorns in de Bijbel voorkomen?" Er volgde een lange stilte. "Kijk eens naar buiten!" Het regende nog. "Ik weet het," riep Sam, "in de ark van Noach!" "Goed zo", lachte mama. "Maar had Noach dan pinda's bij zich?" vroeg Anne zich hardop af. "Dat weet ik niet, maar in ieder geval noten, misschien wel eikels."

Toen ze wilden gaan eten ontdekte mama dat de jam op was. "Dan kunnen wij pindakaas nemen" zeiden Sam en Anne. Lust jij dat ook op je boterham? C.T.

Wist je dat?

Wegen

Iedereen vindt het heel gewoon, dat er overal mooie gladde snelwegen zijn. In het Oude Testament lezen we over 'heerbanen' (grote verbindingswegen). De mensen reisden te voet, op ezels of kamelen en zo werden in de natuur paden uitgetreden. In de tijd van de Romeinen veranderde dat, want zij legden de eerste verharde wegen aan. De oudste al in 187 voor Christus. Zij bouwden die wegen om snel soldaten te kunnen verplaatsen en voor de handel. In totaal werd er ruim 80.000 km weg aangelegd. Maar alleen daar waar de Romeinen het wilden. Alle landen, die bij het Romeinse Rijk hoorden, waren toen met het centrum van het rijk verbonden. Hier komt de uitdrukking vandaan: "Alle wegen leidden naar Rome".

Landmeters zochten met instrumenten de kortste route, en daarom werden de wegen allemaal keurig recht. Ook werden bruggen gebouwd over rivieren, dammen door moerasen en tunnels geboord door rotsen. Ze lieten zich door niets tegenhouden. Soldaten moesten het zware werk doen. Op een fundering, die soms wel uit drie lagen bestond, werden platte natuurstenen gelegd. Daarom waren Romeinse wegen nogal hobbelig. Mensen mopperen tegenwoordig wanneer er een hobbel of kuil in de weg zit. Nou kijk dan maar eens naar de weg op de foto. Ze waren een beetje bolvormig. Dan kon het water er gemakkelijk aflopen naar de greppel, die naast de weg was gegraven. De Romeinse wegen waren heel sterk. Zelfs nu bestaan er nog gedeelten van; ook in Nederland. Kort geleden werden er nog resten gevonden in Houten bij Utrecht.

In de steden waren de wegen niet echt schoon, daarom werden er voor de voetgangers oversteekplaatsen gemaakt door grote platte stenen op de weg te leggen. Zo kon je met droge voeten aan de overkant komen. De afstand tussen de stenen was precies groot genoeg voor de wielen van de karren.

De Romeinse wegen waren heel belangrijk voor de verkondiging het evangelie. De apostelen maakten vaak lange reizen. Zonder wegen was dat onmogelijk geweest. We mogen God dankbaar zijn, dat juist in hun tijd het Romeinse wegennet klaar was.

Internet

Er is een site met heel veel leuke foto's van eekhoorns in de tuin. Ook die pinda's eten. Kijk maar eens op www.gardensafari.net/dutch/eekhoorn/htm.
Andere sites met eekhoorns zijn bijvoorbeeld:
www.spreekbeurten.info/eekhoorn/html en
www.dwk.nl/kast/data/420/de_eekhoorn.htm

Woordzoeker bij wonderen van de natuur

E	E	K	H	O	O	R	N	O	N
G	P	I	N	D	A	S	R	O	O
S	O	O	B	O	M	E	N	R	O
T	V	O	N	D	B	O	S	T	T
A	A	G	P	A	R	K	E	J	J
A	C	J	E	S	N	E	L	E	E
R	H	E	B	R	U	I	N	S	S
T	T	S	K	E	I	K	E	L	S
H	O	O	K	L	I	M	M	E	N
R	S	P	R	I	N	G	E	N	N

Zoek de woorden hier onder op en streep ze in de woordzoeker door. Met de letters die over blijven kun je nog een woord maken. Stuur die naar onze website, of in een E-mail, of op een kaart naar ons op (het adres staat op het kaartje). Bij het volgende blad zit dan een verrassing voor je!

BOMEN
BOS
BRUIN
EEKHOORN

EIKELS
KLIMMEN
NOOTJES
OOGJES

OORTJES
PARK
PINDA'S
SNEL

SPRINGEN
STAART
VACHT